
Mišpuli je dobré nechat zmrznout

Mišpuli je dobré nechat zmrznout

Pokud byste dnes přišli na tržiště a chtěli dvě kila mišpulí, ne jeden trhovce by si asi poklepal na čelo. A přitom jde o ovoce, které se někdy před čtyřmi sty lety, kdy třeba o hruškách neměl ještě nikdo ani ponětí, považovalo za něco tak běžného jako nyní třeba jablka či pomeranče.

Mišpule německá (lat. *Mespilus germanica*) je totiž stará ovocná dřevina. „Její plody jsou něco mezi hruškou, jablkem, kdoulí a jeřabinou. Na svou dobu byla takřka velkoplodá, i když ovoce mišpule je velké asi jako menší slepičí vejce. V dobách středověku, kdy nebyly ještě známy ušlechtilé jabloně a hrušně, byla hojně pěstována. Platila za vydatné ovoce s vysokým obsahem vitamínů a jiných blahodárných látek,“ říká ředitel Botanické zahrady Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze Václav Větvíčka.

Není z Německa, jako ibišek není ze Sýrie

A to je také vysvětlení, jak přišla ke svému jménu, přestože s Německem nemá tahle dřevina nic společného, jejím domovem je daleké Zakavkazí a Střední Asie. Odtud ji ale poutníci přinesli až do střední Evropy a její blahodárný vliv na zdraví brzy rozpoznali mniši v Německu. Začali ji pěstovat doslova ve velkém, a právě v jednom ze zdejších klášterů byla prvně botanicky popsána.

„Existuje mnoho rostlin, které přišly ke svému jménu z různých, na první pohled nepochopitelných důvodů, a takových rostlin, které nesou své označení podle země, kde byly nalezeny, ale odkud nepocházejí, je mnohem víc,“ vysvětluje Větvíčka. „Stejný osud potkal ibišek syrský, který také není ze Sýrie, nebo meruňku. Ta se latinsky nazývá *Prunus armeniaca* neboli arménská. Nepochází ale z Arménie, předkové meruňek jsou čínští a středoasijské,“ říká ředitel botanické zahrady v Praze Na Slupi.

Mišpule roste jako keř nebo strom a dorůstá až do šestimetrové výše. „Její plody jsou na chuť velice trpké. Mají však takovou zvláštnost. Nechájí-li se přejít mrazem, rozměknou a zhniličkovatí, a pak to je úžasné a chutné ovoce,“ vysvětluje Větvíčka s tím, že skvělý je mišpulí likér, šťáva či marmeláda. „Z ovoce lze vyrobit také sirup, který se podává malým dětem při průjmech,“ dodává ředitel zahrady Na Slupi, kde mišpulí keř roste ve venkovní expozici v zadní části, naproti altánu.

Vzpomínku na dobu mišpulí slávy však naleznete v Praze i dnes na více místech, například v palácových zahradách Pražského hradu, konkrétně v Kolovratské zahradě nebo ve Vojanově zahradě na Malé Straně.

Mišpule nemá žádné zvláštní nároky na péči. Je odolná proti nízkým teplotám, poměrně dobře snáší mrazy, je málo náročná na půdu. Proti ušlechtilým jabloním, hrušním či švestkám má neocenitelnou výhodu. Téměř netrpí škůdci, není nutné ani dobré ji řezat.